

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod simul assumpsit animam & carnem verbum, nec caroprius est
concepta quam assumpta. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

pori de limo terræ formato vniuersitate non congruerit,
 nisi mediante rationali essentia. Illa autem vno in- *Ioan. 1. d.*
 explicabilis est adeo, ut etiam Ioannes ab utero san- *Aug. 1. de-*
 tificatus, se non esse dignum fateatur soluere cor- *agone*
 rigia calciamenti Iesu: quia illius unitatis modum *Christianus*
 inuestigare, alioquin explicare non erat sufficiens. Non *unico 18. 13.*
 sunt ergo audiendi, qui non verum hominem fili-
 um Dei suscepisse dicunt, neque natum de semina:
 sed falsam carnem, & imaginem corporis simulata
 ostendisse videntibus. In quæ errorē prorumpunt,
 quia timent quod fieri non possit, scilicet, ne hu-
 mana carne veritas & substantia Dei inquietur:
 & tamē prædicant istum visibilem solem radios
 suos per omnes fæces spargere, & eos mundos &
 sinceros seruare. Si ergo visibilia munda visibilibus
 immundis contingi possunt & non coinquinari,
 quanto magis incomutabilis & invisibilis veritas
 per spiritum animam, & per animam corpus suscipiens.
 totum hominem sine sui commutatione assumpsit,
 & ab omnibus infirmitatibus liberauit? Ecce hic *Ibid. paulo*
 dicit Dei sapientiam per spiritum assumpsisse ani- *inferius.*
 mam, & per animam corpus. Sp. enim S. pars ani-
 mæ superior, & maiori similitudine Deo propin-
 quat quam anima, scilicet, ipsa eadem secundum infe-
 riorem partem, & anima magis quam corpus, &
 ideo non incongrue anima dicitur assumpta per
 spiritum, & corpus per animam.

Quod verbum simul assumpsit carnem, & animam: neque
 caro prius est concepta quam assumpta. C

Si autem queritur Vtrum verbum carnem simul
 & animam assumpsit, an prius animam quam carnem,
 vel carnem animam: & vtrum caro illa prius fue-
 rit in utero virginis concepta & postea assumpta:
 Verissime & absq; vlla ambiguitate dicitur, quia
 ex quo Dens hominem assumpsit, totum assumpsit,
 simulque sibi uniuersitatem animam & carnem: nec caro
 prius fuit concepta, & postmodum assumpta: sed in

con-

*Cap. s. in
princip.*

conceptione assumpta, & in assumptione concepta
Vnde Aug. in lib. de fide ad Petrum, Firmissime
tene, & nullatenus dubites, non carnem Christi
sine divinitate conceptam in utero virginis prius.
quam susciperetur a verbo: sed ipsum verbum Deum
sive carnis acceptio conceptum, ipsamque carnem
verbi incarnatione conceptam. Idem in lib. de Trin.

Ex princip. c. 13. de Trin. l. i. & glossa or. ad illud c. 1. ad R. Qui factus. Non esset Dei hominumque mediator, nisi esset idem Deus, idem homo in uteroque unus & verus: quam seruile formam a solo filio susceptam, tota Trinitas [cuius una est voluntas & operatio] fecit. Non autem in utero virginis prius caro suscepta est, & postea dū diuinitas venit in carnem: sed mox ut verbum venit in uterum, seruata veritate propriæ naturæ factum est caro & perfectus homo, i. in veritate carnis & animæ natus est. De hoc etiam Greg. in moral. ait,

Greg. c. 31. li. 28. ad illud l. ob. 28. Non ad aquabi- sur eit opera- zium. Angelo nunciante & spiritu adueniente, mox verbum in utero, mox intra uterum verbum caro.

DE CARNE QVAM VERBUM ASSVM.

psit, qualis ante fuerit: & qualis assumpta fit.

DISTINCT. III.

De Christi conceptione.

VERITUR etiam de carne verbi, an priusquam conciperetur obligata fuerit peccato, an & talis assumpta fuerit a verbo? Sane dici potest, & credi oportet, iuxta sanctorum attestations, convenientiam ipsam prius peccato fuisse obnoxiam sicut reliqua virginis caro: sed spiritus sancti operatione ita mundatam, ut ab omni peccati contagione immunis vniuersetur verbo, pena tantum non necessitate, sed voluntate assumentis remanente. Mariam quoque totam spiritus sanctus in eam præueniens, a peccato prorsus purgauit, & a fomite peccati etiam liberavit, vel fomitem ipsu[m] penitentia euacuando (ut quibusdam placet) vel sic debilitudo & extenuando, ut ei postmodum peccandi

occasus